

STAATSBLAD

VAN

HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 39.) *WET van den 13den Augustus 1849, tot regeling der toelating en uitzetting van vreemdelingen.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat, volgens art. 3 der Grondwet, de toelating en uitzetting van vreemdelingen, en de algemeene voorwaarden, op welke, ten aanzien van hunne uitlevering, verdragen met vreemde mogendheden kunnen worden gesloten, behooren geregeld te worden bij de wet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedgevinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

Alle vreemdelingen, die voldoende middelen van bestaan hebben, of door werkzaamheid kunnen verkrijgen, worden in Nederland toegelaten op den voet bij de vier eerstvolgende artikelen omschreven.

Art. 2.

De toelating heeft plaats op een regelmatig buitenlandsch paspoort.

Buitenlandsche paspoorten zijn regelmatig, wanneer zij zijn :

- a. afgegeven door of van wege de regering van het land waartoe de vreemdeling behoort ;
- b. gevisceerd voor de reis herwaarts, door eenen Nederlandschen diplomatieken of consulairen agent bij die regering;
- c. niet verjaard.

Art. 3.

Ook het bezit van andere geleibrieven kan de toelating wettigen, mits daaruit blijke wie de houder is, en van waar en met welk doel hij herwaarts komt.

Art. 4.

Zelfs kunnen vreemdelingen worden toegelaten op bloote aanmelding van hunne personen, met opgave wie zij zijn, en van waar en met welk doel zij herwaarts komen.

In dit geval kan gevorderd worden een bewijs van bekendheid, door twee of meer bij de politie bekende personen geteekend.

Art 5.

De toelating geschiedt door het hoofd van politie der gemeente aan de grenzen of ter plaatse van eerste aan-

komst, met uitreiking van een reis- en verblijfspas, hetzij al dan niet tegen in-bewaaring van het buitenlandsche paspoort of van andere vertoonde geleibrieven.

Art. 6.

De reis- en verblijfpassen zijn geldig voor den tijd van drie maanden. Zij kunnen worden verlengd door het hoofd van politie, ter plaatse waar de vreemdeling zich bevindt.

De verlenging dezer passen kan alleen worden geweigerd wegens gemis van de vereischten, bij art. 1 bedoeld.

Wanneer de betrokken ambtenaar van politie meent, dat de verlenging van den reis- en verblijfspas niet kan worden toegestaan, zal hij de weigering onverwijld aan de beoordeeling van den kantonregter onderwerpen, om daaromtrent te handelen overeenkomstig art. 11.

Art. 7.

De vreemdelingen zijn verplicht hunne reis- en verblijfpassen en de buitenlandsche paspoorten of andere geleibrieven die in hun bezit zijn, te vertoonen aan de ambtenaren van politie, die zulks mogten vorderen, en aan de bewoners der huizen waarin zij worden opgenomen.

Art. 8.

Aan vreemdelingen, die binnen 'slands zonder reis- en verblijfspas worden aangetroffen, kan door het hoofd van politie der gemeente, binnen welke zij zich bevinden, zoodanige pas alsnog worden afgegeven, met inachtneming der regelen voor de toelating van eerst aankomende vreemdelingen vastgesteld.

Art. 9.

Niet toegelaten vreemdelingen, die geen reis- en verblijfpas kunnen bekomen, binnen 's lands gevonden wordende, moeten over de grenzen worden gebragt.

Art. 10.

Toegelaten vreemdelingen kunnen niet over de grenzen worden gebragt, dan op bevel van den kantonregter der plaats, waar zij zich ophouden, of op Onzen last.

Art. 11.

De kantonregter kan geene uitzetting bevelen dan wegens gemis der vereischten in art. 1 omschreven, en na den vreemdeling te hebben gehoord, of nadat deze daartoe behoorlijk is opgeroepen.

Van dit verhoor wordt proces-verbaal opgemaakt.

Indien de vreemdeling niet is verschenen, wordt daarvan in het bevel tot uitzetting melding gemaakt.

Het bevel van uitzetting moet met redenen omkleed zijn.

Van het proces-verbaal en het bevel van uitzetting zendt de kantonregter afschriften aan Onzen commissaris in de provincie.

Wij behouden Ons de bevoegdheid voor, om het bevel van uitzetting, of de uitvoering er van, op te heffen.

Het is echter uitvoerbaar, niettegenstaande een beroep op Ons, of, overeenkomstig art. 20, op den Hoogen Raad.

Art. 12.

De vreemdeling, gevaarlijk voor de publieke rust, kan op Onzen last worden uitgezet.

De vreemdeling, wiens uitzetting door Ons is bevolen, is verplicht binnen veertien dagen na bekomen kennisgeving

het Rijk te verlaten. Gedurende dien tijd kan hij gebruik maken van de bevoegdheid, bij art. 20 dezer wet verleend, en inmiddels in verzekerde bewaring gesteld worden.

Wanneer hij van die bevoegdheid geen gebruik gemaakt, of de Hooge Raad zijne bezwaren ongegrond bevonden heeft, wordt aan den last tot uitzetting onmiddellijk gevolg gegeven.

Hij wordt dan verwijderd, zoo mogelijk over die grens, welke hij zelf zal aanwijzen.

Art. 13.

Wij behouden Ons de bevoegdheid voor, om aan vreemdelingen, gevaarlijk voor de publieke rust, eene bepaalde plaats binnen het Koninkrijk tot verblijf aan te wijzen, of hun het verblijf op bepaalde plaatsen van het Rijk te ontzeggen.

Van de Koninklijke besluiten, in dit en art. 12 bedoeld, wordt mededeeling gedaan aan de Kamers der Staten-Generaal.

Art. 14.

Vreemdelingen, die, binnen vijf jaren na dagteekening van het bevel van uitzetting eens kantonregters, binnen 's lands worden aangetroffen, zonder van eene latere toelating te kunnen doen blijken, worden gestraft met gevangenis van acht dagen tot drie maanden.

Art. 15.

Vreemdelingen, die tegen eene uitzetting op Onzen last, zonder dat deze is opgeheven, in Nederland terugkeeren, worden gestraft met gevangenis van drie tot zes maanden.

In de gevallen bij dit en het voorgaand artikel voorzien,

worden de veroordeelden, na afloop der straf, over de grenzen gebragt.

Art. 16.

Vreemdelingen kunnen, ter zake van desertie, aan buitenlandsche regeringen worden uitgeleverd uit kracht van bijzondere verdragen, onder belofte van wederkeerigheid en met inachtneming der bepalingen onder litt. *c* en *d* van het volgende artikel voorkomende.

Art. 17.

Ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen wegens andere misdrijven, worden, na de uitvaardiging dezer wet, geen nieuwe verdragen gesloten of bestaande vernieuwd, dan onder inachtneming der navolgende algemeene voorwaarden :

Op aanzoek van buitenlandsche regeringen, kunnen uitgeleverd worden vreemdelingen door den regter daar te lande veroordeeld of in staat van beschuldiging gesteld, of tegen wie door dien regter regtsingang, met bevel van gevangenneming, is verleend, ter zake van een of meer der na te melden misdrijven, buiten 's lands gepleegd :

1. moord, vergiftiging, vadermoord, kindermoord, manslag, verkrachting;

2. brandstichting;

3. valsheid in geschriften, daaronder begrepen het namaken van bankbiljetten, muntpapier en openbare schuldbrieven;

4. muntvervalsching, muntschennis, het des bewust in omloop brengen van valsche munt ;

5. valsch getuigenis ;

6. diefstal met verzwarende omstandigheden, oplichting, knevelarij, omkoopung van openbare ambtenaren, verduistering of ontvreemding door ambtenaren met ontvangsten of bewaring belast ;

7. bedriegelijke bankbreuk.

Geene uitlevering wordt toegestaan :

a. dan op vertoon van een behoorlijk geauthentiseerd afschrift van het vonnis van veroordeeling of in staat van beschuldiging stelling, of van den regtsingang met bevel van gevangenneming ;

b. wanneer de vreemdeling wegens het buiten 's lands gepleegde misdrijf in Nederland reeds straf ondergaat of ondergaan heeft, en zulks onverschillig of hier te lande op het misdrijf al dan niet eene lichtere straf gesteld zij, dan bij de wetten van het land welks regering de uitlevering vraagt ;

c. wegens misdrijven, waarvan de vervolging of de opgelegde straf naar de Nederlandsche wetgeving is verjaard ;

d. indien zij ten gevolge zou hebben de onttrekking aan eene aangevangene vervolging wegens overtreding der Nederlandsche strafwetten, of aan eene vóór de aanvrage tot uitlevering uitgesprokene veroordeeling onder bedwang van gijzeling ;

Art. 18.

Vreemdelingen, krachtens de verdragen, in het voorgaande artikel bedoeld, opgeëischt, kunnen voorloopig in hechtenis gesteld en de op en bij hen zijnde goederen in beslag genomen worden.

Binnen drie maal vier en twintig uren wordt van de inhechtenisneming kennis gegeven aan het openbaar ministerie bij de regtbank, binnen welker rechtsgebied zij heeft plaats gehad.

Het openbaar ministerie requireert binnen acht dagen na de inhechtenisneming, en, zoo deze geen plaats heeft gehad, binnen acht dagen na daartoe te zijn aangeschreven, dat de opgeëischte persoon in raadkamer worde gehoord en de regtbank binnen eene maand haar advies over het al of niet toestaan der gevraagde uitlevering uitbrengt.

De regtbank beslist alsdan tevens welke der in beslag genomen goederen aan den opgeëischten persoon zullen worden teruggegeven, of, als stukken van overtuiging, kunnen worden uitgeleverd.

Het advies en de beslissing worden, met de tot de zaak behorende stukken, aan den Minister van Justitie opgezonden.

Het staat den opgeëischten persoon vrij, gedurende den tijd van veertien dagen, te rekenen van den dag waarop hij in raadkamer is gehoord, van de bevoegdheid gebruik te maken, bij art. 20 verleend.

Nadat de bovenvermelde formaliteiten zijn nagekomen, de termijn van veertien dagen, bij het voorgaand lid gesteld, verstreken is, of de Hooge Raad, overeenkomstig art. 20, uitspraak gedaan heeft, wordt de uitlevering gelast of geweigerd.

In het laatste geval wordt de opgeëischte, wanneer hij

voorloopig in hechtenis is gesteld, onmiddellijk ontslagen, ten ware hij uit anderen hoofde behoort in hechtenis te blijven.

Art. 19.

De bepalingen dezer wet zijn niet toepasselijk op vreemdelingen die, naar art. 8 van het Burgerlijk Wetboek, met Nederlanders zijn gelijkgesteld, en met betrekking tot deze wet voor ingezetenen worden gehouden, noch op den binnen het Rijk gevestigden vreemdeling, die met eene Nederlandsche vrouw is gehuwd of gehuwd geweest en uit haar een kind of kinderen heeft, in Nederland geboren.

Art. 20.

Allen op wie deze wet van toepassing mogt worden gemaakt, en die beweren Nederlanders te zijn of in de uitzonderingen van het voorgaand artikel te vallen, kunnen zich, doch alleen op die gronden, bij verzoekschrift, en, in de gevallen bij de artt. 12 en 18, met inachtneming van den termijn bij die artikelen gesteld, tot den Hoogen Raad wenden, ten einde te doen verklaren, dat deze wet op hen van geene toepassing is.

De Hooge Raad beoordeelt deze vraagpunten, na den procureur-generaal te hebben gehoord, en doet alleen daarop uitspraak.

Art. 21.

Alle acten en stukken ten gevolge dezer wet op te maken of af te geven, zijn vrij van zegel-, registratie- en griffie-regten.

N°. 39.

(10)

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriele Departementen, Autoriteiten, Collegien en Ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 13den Augustus 1849.

W I L L E M.

De Minister van Justitie,

H. L. WICHERS.

Uitgegeven den *tienden* September 1849.

De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,

A. G. A. VAN RAPPARD.